

sektoren i Danmark jo fra det offentlige modtager astronomiske støttebeløb.

Man kan med rette spørge: Hvad får forbrugerne egentlig for alle disse penge, som uddeles til vores landbrugssektor? For lidt, desværre, må man nok sige, at svaret er.

EU's milliardordninger giver jo ikke forbrugerne og miljøet den gavn, som man burde have af så gigantisk et antal milliarder. Tværtimod driver det ejendomspriserne bestandigt i vejret og påfører samfundet en enorm inflation og sætter sig i kapitalgevinster hos de store ejere.

Så hvis man ligesom skulle holde sig til det helt principielle, må udgangspunktet være, at her er der altså tale om et område, hvor der pumpes milliard efter milliard af offentlige midler ud i erhvervslivet, og så kommer man nu og jamrer, fordi der skal opkræves en smule gebyrer på 25 mio. kr. Det er ret ynkværdigt at høre på, synes jeg.

Og derfor må udgangspunktet jo være, at selvfølgelig er det fornuftigt, at staten får dækket en lille smule af sine udgifter til den store administration og indsats, som gøres fra statens side for at hjælpe erhvervet på alle mulige områder, også i forbindelse med fødevarerkontrol. Levnedsmiddelsektorens funktion er jo afhængig af, at der er en effektiv fødevarerkontrol, så forbrugerne kan have tillid til varerne.

Så jeg vil opfordre de borgerlige ordførere til at standse den klagesang, som er helt ude af proportioner, ellers må vi jo have en mere fundamental debat om, at vi her har en sektor, som forkæles ud over alle bredder af det offentlige.

Så vil jeg sige til ministeren, at Enhedslisten jo selvfølgelig er enig i principperne i det her forslag. Derfor skal vi selvfølgelig også – det er også en bemærkning til den radikale ordfører – være omhyggelige med at se på, hvad de offentlige indtægter så bruges til i forbindelse med finansloven. Og under den forudsætning, at der findes en fornuftig løsning på det spørgsmål – pengenes anvendelse skal jo også være fornuftig – vil Enhedslisten naturligvis kunne støtte det her forslag.

Vi har heller ingen betænkeligheder med hensyn til at udvide promilleafgiftsfondenes anvendelsesområde, men igen selvfølgelig under forudsætning af, at vi så kan have en rimelig grad af sikkerhed for, at de penge, der anvendes, anvendes i en fornuftig miljømæssig og økologisk retning, som også hr. Touborg var inde på.

Så jeg ser foran mig, at der vil kunne laves en udmærket aftale om det her lovforslags gennemførelse af regeringspartierne og SF og Enhedslisten; det vil jeg meget gerne lægge op til at vi får gennemført. Så regeringen skal ikke have utak for at have fremsat det her forslag.

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

Hr. Keld Albrechtsen stiller det spørgsmål: Hvad får forbrugerne for de astronomiske beløb, som landbrugserhvervet får i støtte? Ja, jeg mener – det er ikke noget, jeg mener, for det er de faktiske forhold – at forbrugerne får nogle fødevarer til langt under produktionsprisen. Det var måske selvfølgelig bedre, at forbrugerne betalte den fulde pris, så vi var fri for det her, men sådan er det jo ikke.

Men jeg skal stille et spørgsmål til hr. Keld Albrechtsen: Er hr. Keld Albrechtsen ikke enig i, at det, der er forholdene, er, at forbrugerne får fødevarer til langt under produktionsprisen, og at resten af det, man betaler for fødevarerne, betaler man over skattebilletten? Er det ikke det, der er de faktiske forhold?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er underligt mange gange at skulle forklare borgerlige ordførere, at det med at pumpe milliarder ind i erhvervslivet altså ikke er specielt sundt – sådan en gang bevidstløs planøkonomi, som der dér er tale om. Det er lidt underligt, at man gang på gang skal forklare borgerlige liberale ordførere, at det faktisk ikke er forbrugerne, der har gavn af, at man indfører et sådant kunstigt krykkesystem. Og det giver ikke lavere priser. Det skal man ikke et øjeblik bilde sig ind. Det sætter sig i højere ejendomsværdier, kapitalgevinster og inflation i samfundet, men det giver ikke en øre lavere priser på noget som helst produkt og heller ikke bedre produkter noget som helst sted.

Det er en gang statsstøtteøkonomi, som de borgerlige går ind for, og som jo er i fuldstændig grundlæggende modstrid med alt, hvad borgerlig politik ellers påstår at gå ud på. Derfor er det jo underligt at høre på, at man forsvarer statsstøtten – og helst mere statsstøtte – med næb og kløer. Men sådan er der jo så mange modsigelser i verden.